

- як оцінити заставну вартість підприємства на якому заплановано цільовий комплекс інноваційних програм розвитку виробництва;
- ваші дії щодо шокового зростання (падіння) вартості земельних ділянок, коли обрано у заставу кредиту офісне приміщення;
- визначити напрями роботи з позичальником в разі неочікуваного зростання (падіння) заставної вартості устаткування за рахунок проведення інвестиційно-інноваційних заходів та ін.

— Для підготовки виступу дається небагато часу, але він повинен бути впевненим і аргументованим.

— У дискусійному режимі студенти обговорюють реальність, оригінальність, ймовірність і науковість висловлених ідей і можливість їх застосування у банківській діяльності.

— Відбір ідей здійснюється голосуванням: кілька із загального переліку.

— Студенти обговорюють ідеї, що набрали найбільшу кількість голосів, визначають оптимальне розв'язання зазначеної проблеми для банку з урахуванням впливу різноманітних кризових явищ.

— Підбиття підсумків і визначення позитивних і негативних сторін.

Заключним кроком є оцінювання результатів проведеного методом мозкової атаки заняття, активності студентів під час роботи, рівня володіння теоретичними знаннями і практичним матеріалом з обраної проблеми та їх здатність до сприйняття і впровадження інноваційних методів і технологій. Апробація методу проводиться за даними конкретного банку.

Ситник О. В., старший викладач
кафедри банківської справи

ДОСВІД ОЦІНЮВАННЯ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ І ШЛЯХИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

Процес оцінювання рівня знань студентів складний і багатовимірний. З часу виникнення перших університетів світ накопив величезний статистичний матеріал, на підставі якого встановлено певні емпіричні закони і співвідношення.

Досвід оцінювання студентів зведено в добре відомих матеріалах Лісабонської конвенції (Лісабон, 1997) та Болонської декларації (Болонья, 1999).

Практика оцінювання знань на нашій кафедрі, як і в нашому університеті, цілком узгоджується з цими результатами.

Надзвичайно важливим у процесі навчання, на мій погляд, є дотримання дидактичних принципів, що лежать в основі перевірки і оцінки знань:

- принцип дієвості: перевірка і оцінка знань мають стимулювати інтерес студента до науки, а не відбивати охоту її вивчати;

- принцип індивідуальності: на іспиті оцінюються знання кожного студента окремо, а не групи в цілому;

- принцип диференціювання: рівень знань повинні оцінюватися за обсягом чи глибиною, а не за наявністю, або відсутністю;

- викладач не повинен керуватися двобальною системою;

- принцип об'єктивності: знання студентів оцінюються на даний момент, а не так як він працював протягом семестру;

- принцип єдності вимог — один і той самий рівень знань студентів різними викладачами повинен бути оцінений однаково.

Я працюю переважно зі студентами вечірньої та заочної форм навчання. І тому мій досвід дещо відрізняється від досвіду викладачів, що працюють зі студентами денної форми навчання. Проблема полягає в тому, що значна кількість студентів вечірньої та заочної форм навчання нашого факультету йдуть працювати чи працюють переважно не за фахом, а тому їх знання в значній мірі залишаються незатребуваними. Тому їх значно більше цікавлять оцінки, а не знання. Хоча це проблема є глобальною в наших умовах.

Тому вважаю за доцільне підкреслити наступне.

1. На кожному практичному занятті з банківських операцій і кредитного менеджменту я намагаюся приводити конкретні приклади застосування отриманих знань (користування платіжними картками, іншими платіжними інструментами, порядок отримання кредиту, порядок внесення коштів на вклад у банку, процедура відкриття банківського рахунку тощо), адже кожен з нас, насамперед як фізична особа є клієнтом або потенційним клієнтом банків. Досить часто з цього приводу студенти задають конкретні, прикладні питання, що говорить про їх зацікавленість.

2. При проведенні самостійних робіт з дисциплін «Банківські операції» і «Кредитний менеджмент» студентам пропонуються комплексні питання, що потребують використання знань усіх пройдених попередніх тем і вміння мислити (наприклад «Основи кредитної політики мого банку», «Основні положення Статуту мого банку», «Інвестиційна політика мого банку», «Внутрішньоплатіжна система мого банку» тощо).

3. Виходячи з принципу дієвості, треба обережно користуватися таким інструментом, як оцінка. Я, наприклад, дуже рідко, практично не ставлю незадовільні оцінки студентам. Якщо постійно ставити двійки, то студент, на мій погляд не буде зацікавлений в опануванні матеріалу. Двійкою дуже важко зацікавити і заставити студента вчити дисципліну. В.О. Сухомлинський справедливо твердив, що «... саме головне заохочення і саме сильне покарання в педагогічній праці — оцінка. Це найгостріший інструмент, використання якого потребує величезного вміння та культури. Якщо хочете, то оцінка — це один з самих тонких інструментів виховання [Сухомлинський В.О. Серце віддаю дітям // Вибрані твори в 5-ти т., Т. 3. — К. : Рад. школа, 1977. — 670 с.]. В.О. Сухомлинський вважав, що оцінка, будучи невід'ємною частиною процесу навчання, є завершальним етапом роботи, винагородою за роботу. Він радив вчителям починати з виставлення відмінних оцінок і не поспішати заносити в журнал незадовільні оцінки учням, які з тих або інших причин не встигли засвоїти навчальний предмет.

4. Не відкидаючи письмові форми оцінювання знань, вважаю дуже важливим в умовах завантаженості викладачів таку форму оцінювання, як експрес-опитування. Воно дає змогу швидко оцінити рівень знань студента по певній темі або по дисципліні в цілому. В таких умовах студент позбавлений можливості підглядати чи зарані підготуватися по певному питанню.

5. Вважаю надзвичайно важливим, щоб при контролі систематичності та активності роботи знання студента оцінювалися на кожному практичному занятті. Так, наприклад, робочою програмою «Кредитний менеджмент», виходячи з передбачених тематичним планом вивчення дисципліни кількості практичних занять, виводиться сума балів за одне практичне заняття. Максимальна кількість балів за одне практичне заняття (оцінка «відмінно») складає 2,5 бали (12 практичних занять). За оцінку «добре» — 1,5 бали, за оцінку «задовільно» — 1,0 бал, — не відповідав протягом заняття — 0,5 бали, «незадовільно» та пропуск заняття — 0 балів. У випадку, якщо заняття не проводиться, бо відповідно до розкладу випадає на святкові дні, викладачем на найближчому практичному занятті проводиться самостійна робота по темі питань пропущеного заняття. Звертаю увагу, що з метою стимулювання відвідуваності, студент, що відвідав заняття, але не відповідав, теж отримує мінімальну оцінку (хоч щось залишиться в голові).